

ikke nær det Beløb, som Lønningsloven androg. Der er vel saadant noget som 100 Mill. Kr.'s Forskel. Altsaa, i 1918—19 virkede Lønningsloven slet ikke, og i 1919—20 virkede den kun et halvt Aar, men derefter har den virket med hele sin Vægt. Naar det ærede Medlem siger, at vi tilmed havde nedadgaaende Priser i disse Aar, vil jeg bruge det ærede Medlems Udtryk: at det er fuldkommen urigtigt. Lige det modsatte var jo Tilfældet. Vi har aldrig haft saa stærk en Stigning og saa stor en Dyrtid som netop i disse to Aar, hvilket tydeligt fremgaar af, at da man i Efteraaret 1919—20 vedtog Lønningsloven, satte man Dyrtidstillæget til 702 Kr. for gifte, men vi har i den Tid, der er forløbet, været oppe paa 1 134 Kr., saa Lønningsloven virkede ikke alene i sit fulde Omfang i disse to Aar, men ogsaa med det største Dyrtidstillæg, vi har haft. Dette gør selvfølgelig, at Statsvirksomhederne, særlig Banerne, Postvæsenet, Telegraf- og Telefonvæsenet, giver større Underskud, i Forbindelse med at Dyrtiden i det hele taget gør Driftsudgifterne større. Dersom jeg f. Eks. tager Brændselskontoen for Lokomotiver og Færger, ser man, at Udgiften her er steget fra 39,7 Mill. Kr. i 1919—20 til 60 Mill. Kr. i 1920—21 og til 56,6 Mill. Kr. i sidste Regnskabsaar; Brændselsudgifterne var altsaa 20 Mill. Kr. højere i hvert af disse to Aar. Selvfølgelig spiller det en Rolle, men Udgiftsstigningen har i 1920—21 været godt 72 Mill. Kr., saa man vil se, at det i Virkeligheden kun er en mindre Part, der ligger paa Brændselskontoen, og ganske det samme er Tilfældet i det følgende Aar.

Men denne Dyrtid bevirker en overordentlig stor Stigning i samtlige Ministeriers Budgetter — hvad jeg senere skal komme tilbage til —, uagtet de overordentlige Udgifter er gaaet betydeligt ned. Det er nu vanskeligt her at tage Indenrigsministerens Budget for sig, da vi i 1920—21 har overført Kornloven til Landbrugsministeriets Budget, og jeg vil derfor tage disse to Ministerier sammen. Saa viser det sig, at deres samlede Udgifter i 1919—20 var 256 Mill. Kr., medens de i 1920—21 var 210,5 Mill. Kr. Der er altsaa en Nedgang i disse overordentlige Udgifter paa ca. 46 Mill. Kr. Men trods det, at der paa disse Udgifter er betydelig Nedgang, viser det sig alligevel, at selve Driftsudgifterne paa §§ 8—25 for dette Finansaar overstiger Udgifterne for Aaret 1919—20 med et Par og tyve Million Kroner. Og hvorfor det? Fordi ekstraordinære Udgifter her er kommet til, idet her lig-

ger Administrationens Overtagelse af Sønderjylland; og under disse Udgifter paa Driftsbudgettet føres ogsaa Udgifterne til Udligningskassen i dette Aar med 26 Mill. Kr. Derved fremkommer den større Udgift. Men ikke nok hermed: hvis man ser paa § 26 for Aaret 1920—21, en Paragraf, man i Virkeligheden maa tage med — man kunde karakterisere den som Arbejdsparagraffen, men man kalder den Formue- og Afdragsparagraffen —, saa fremgaar det heraf, hvor meget det offentlige har anvendt i Statsvirksomheder. Jeg skal nøjes med at tage de Tal, der ligger udover, hvad der er blevet anvendt i 1919—20, og derved vise Dem, at Regeringen her har gjort overordentlig meget for at raade Bod paa Arbejdsløsheden, idet der er brugt saadant noget som henimod 15 Mill. Kr. mere til Statsvirksomheder end i 1919—20, netop særlig med det Formaal at skaffe mere Arbejde og derigennem raade Bod paa Arbejdsløsheden. Jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at dette er dog en betydelig Post udover, hvad man ofrede i 1919—20. Og dernæst paa samme Paragraf under Finansministeriet, hvor de forskellige Udlaan findes, og hvor Afdrag paa Gæld findes, er der ofret et Beløb af 123 Mill. Kr. udover det, der blev ofret i 1919—20. Hvad er de Penge ofret til? Den væsentligste Del af Beløbet udgør netop Erstatningsbeløb til den genvundne Landsdel, nemlig 101 Mill. Kr. Hvis man vil prøve paa at summere disse Tal op, vil man finde paa § 26 et Beløb paa 138 Mill. Kr. udover, hvad der blev anvendt i 1919—20 dels til at raade Bod paa Arbejdsløsheden og dels som Erstatningsbeløb for den genvundne Landsdel; og dernæst har man paa Driftsregnskabet en Merudgift til samme Formaal paa et Par og tyve Million Kroner. Det vil med andre Ord sige, at man har haft en Mindreindtægt paa 95 Millioner, og man har haft en Merudgift til ekstraordinære Foranstaltninger — Afhjælpning af Arbejdsløsheden og Erstatningsbeløbet — paa 138 Mill. Kr. plus de 22 Mill. Kr. paa Driftsregnskabet. Det vil med andre Ord sige, at af disse Tal fremkommer hele det Underskud, som der var paa Aaret 1920—21, nemlig 255 à 256 Mill. Kr. Jeg tror, man skal vel overveje dette, før man begynder at tale om en ødsel Regering, og ogsaa være varsom med at udtale, saaledes som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gjorde, at man i Himlens Navn skulde holde op med disse Spareforanstaltninger. Jeg skal senere vise Dem, hvorledes Stigningen har virket paa de forskellige Ministeriers ordinære Budgetter, men jeg skylder